

Her türden değişim özlemimizin ifade edildiği ve de gündelik yaşamımızın heryanını saran "dünya değişiyor" sözünün içimizde bir umut olarak saklı kaldığı günümüzde; hergün ortaya çıkan binlerce olgu, bizlerde herşeye rağmen değişimin hayal edilebileceği inancını doğuruyor. Değişim inancının pozitif algılanması yanında gelecekte nelerin olacağı, geçmişin hatırlanması ve yine bu hatırlamalar kadar bizim kafamızda nelerin varolduğuna da bağlı.

Ocak - Şubat - Mart 2001 derken, elinize ulaşan MSG 5. sayı ile sizlerle beraber, hatırlamak istediklerimizle, umutsuzluğu umuda dönüştürmemizin inancını Mart'ın çağrıştırdıkları ile yakalamak istiyoruz.

14 Mart Tıp "Bayramı" : Coğrafyamızdaki tıp tarihine göz atarsak 14 Mart 1827'de kurulan "Tıphane" ile beraber tıp eğitiminin başladığını görürüz. İmparatorluğun askeri ve teknik güç eksikliğini ortadan kaldırarak daha yetkin - güçlü bir ordu meydana getirmek için, hekim gereksinimi üzerinden kurulan "Tıphane" cephe savaşlarının yarattığı cerrah ihtiyacını esas almıştı. Bu anımsamadan sonra, bugün de her tıp "bayramı" nda olduğu gibi çeşitli etkinliklerle 14 Mart yaşanacak. "Eğlenerek" kutlamak yerine hekimlerin ve toplumun sağlık sorunlarının kamuya duyurulmasına çalışılan yanıyla 14 Mart, hekimlerin yalnızca kendi çıkarları doğrultusunda davrandıkları yanlış inanışına bir cevap oluyor. Yine 14 Mart'lar üzerinden; hekimlik uygulamalarıyla çevremizde olup bitenler arasında bir bağ kurmamızın fırsatını yakalıyoruz.

Ordu için, savaş için, militarizm için hekim yetiştirmek, "Tıphane"ler açmak bu çabayla sorgulanırken, toplumun en küçük dokularına kadar nüfus etmiş militarizm, silahlanmanın sağlıktan önce geldiğini de bizlere resmediyor. 22 yıldır düzenli olarak yapılan " Dünyadaki Askeri ve Sosyal Harcamalar" (WMSE) adlı araştırmaya göre, dünyada silahlanmaya sağlık sisteminden daha fazla harcama yapıldığı belgeleniyor. "Örneğin; nükleer enerji ile çalışan bir denizaltının maliyeti 2.5 milyar dolar dünyadaki tüm çocuklara aşı yapmaya ve 120 milyon kadını bir yıl boyunca aile planlaması programına alabilmeye yetiyor." Militarizm genellemesi yanında, ülkemizde de bu terim bazı tarihsel kırılma noktalarında daha açık olarak görülüyor.

12 Mart (ve daha sistemli uzantıları 12 Eylül) : Bu tarihlerde militarizmi çıplak uygulamalarıyla görürken, militarizmin; insanlık ihlali olduğunu, ölüm cezası demek olduğunu, işkence, cezaevleri, silahlı çatışma, gözaltında kayıplar demek olduğunu, yargısız infazlar, her türlü hakları gaspı demek olduğunu yaşıyoruz / yaşadık. Oysa ki hekimler ve tüm sağlık çalışanları, sağlığı korumak, acıyı azaltmakla yükümlüdür. Daha iyi dünya, daha sağlıklı insan; ancak kendisini militarizmde kristalize eden baskının, şiddetin ve sömürümün olmadığı özgür ortamlarda varolur. İşçi sağlığı ve iş güvenliği sorunu toplumsal-ekonomik ve politik oluşumun bir parçası ise yine bu sorun yaşama - çalışma koşullarıyla, sağlık, sosyal güvenlik, eğitim, gelir bölüşümü, işsizlik, işgüvencesi, kadın ve çocuk çalışanların.... sorunlarıyla yakından ilgiliyse ve yine militarizm tüm bu değerlerin karşısında duran bir sistemin ürünü ve onun korunmasıysa bizce sorgulanması gereken yanıyla önümüzde duruyor demektir.

8 Mart Dünya Kadımlar Günü : "Erkekler kadımları, kadımlar da erkekleri seviyorlar". "Erkekler kadımlardan, kadımlar erkeklerden nefret ediyorlar". Bu duygulanımla beraber; bulunduğumuz üretim ilişkileri içerisinde kadımların işgücü piyasasında marjinal kaldığını, nedeninin ise; "kadın emeği ile erkek emeğinin faaliyetlere eşitsiz katılımı, kentsel ekonomik yaşamın kendisi, bu yaşamın yapısal özellikleri ve bunların en önemlisi cinsiyete bağlı ayrımcılık" olduğu görülüyor.

Dergimizin içeriğinde 8 Mart üzerinden çalışan kadımlara ait tartışma fırsatı bulacaksınız ama; "Toplumun en genel anlamda örgütlülük düzeyi ve eğitimin niteliğine bağlı olarak eşitlikçi, ortaklaşa, hakça bir paylaşım anlayışı bilince çıkmadığı sürece gerisi koskocaman bir yalan değilse MASAL."

18 Mart Paris Komünü : "Komün, kentnin çeşitli ilçelerinden genel oyla seçilmiş belediye meclisi üyelerinden oluşmuştu... Üyelerinin çoğu doğal olarak ya işçiler, ya da işçi sınıfının tünlü temsilcileriydiler...polis, politik niteliklerinden hemen yoksun bırakıldı... Eski hükümet iktidarının maddi aletleri olan sürekli ordu ve polis ortadan kaldırıldı..."

İşçilerin yöneten-yönetilen ayrımını vermediği, kendilerinin merkezde yer aldığı ve bu nedenle de işçiden yana bir işçi organizasyonunun, işçi sağlığı alanındaki gerilimleri düşünürsek ne kadar ön açıcı olacağı açıktır. 14 Martların sağlık alanındaki üreyen olumsuzlukları, 12 Mart ve daha sistemli uzantılarının militarizmi ve yine 8 Mart'ların kadının sosyal - aile ve iş yaşamındaki ayrımcılığını hatırlattığı, dergimizin elinize geçtiği günlerde, işçilerin, emekçilerin merkezini işgal ettiği yaşanmışlığın (18 Mart Paris Komünü) geleceğe umut taşınması dileğiyle....

Bir sonraki sayıda buluşmak üzere, dostça kalın.